

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24230

гр. София, 16.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
закрито заседание на 16.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разглежда дело номер **7203** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК)
във вр. с чл. 46, ал. 5 от Закона за общинската собственост (ЗОС).

Образувано е по жалба от Я. М. Я., чрез пълномощника адв. А. Т. – САК, срещу Заповед № РД-58-5/21.04.2011г., издадена от кмета на Столична община - район "М.", с която на основание чл. 46, ал. 2 ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖТСО) е прекратен сключеният договор за наем от 23.09.2003г. със семейството на Я. М. Я. за общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]08, състоящо се от стая, дневна, кухня и обслужващи помещения /АОС № 253/13.10.1997г. на СО – район „М.“.

В жалбата е направено и особено искане за спиране изпълнението на Заповед № РД-58-5/21.04.2011г., издадена от кмета на Столична община - район "М.", до приключване на съдебното производство, като са изложени твърдения, че изпълнението ѝ би причинило значителни и трудно поправими вреди, изразяващи се в лишаване от жилище, въпреки че към момента не са налице задълженията, послужили като основание за издаването ѝ.

Жалбата е редовна, тъй като отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 АПК.

Налице са положителните условия, съответно липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на оспорване по чл. 159 АПК. Жалбата е подадена срещу акт, който може да бъде съдебно оспорен за законосъобразност и от лице с правен интерес от оспорването (чл. 147, ал. 1 АПК), в качеството на неблагоприятно засегнат адресат. При наличните по делото данни за съобщаване на оспорената заповед на жалбоподателя на 02.06.2026г., което обстоятелство не се и оспорва от страна на ответника, съдът приема, че жалбата е подадена при спазване на преклузивния 14-дневен срок съгласно чл. 149, ал. 1 АПК.

С оглед наличието на редовна и допустима жалба, дължимо е произнасяне по искането по чл. 166 АПК, инкорпорирано в жалбата, конституиране на страните и насрочване на делото в открито съдебно заседание.

Искането е допустимо по следните съображения:

В отклонение на общия принцип за суспензивния ефект на жалбата - чл. 166, ал. 1 от АПК, приложимата разпоредба на чл. 46, ал. 5 от специалния ЗОС предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесната заповед, освен ако съдът разпореди друго.

Налице е предпоставката по чл. 166, ал. 1 АПК за допустимост на искането - образувано и висящо дело по жалба срещу заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Редът за произнасяне по направеното искане е разписан в разпоредбите на чл. 166 АПК, поради което и следва да се съобразят въведените от законодателя в тази връзка изисквания и условия за уважаване на искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акт, издаден на основание чл. 46, ал. 2 ЗОБС.

В конкретния случай в жалбата не са обективирани относими към производството по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК доводи, даващи основание да се приеме, че са налице предвидените от законодателя предпоставки за спиране изпълнението на оспорения пред съда административен акт. Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Тези условия са изрично предвидени в чл. 166, ал. 2 АПК. Жалбоподателят не е изложил в искането си относими към производството съображения и не е представил доказателства за възможността за настъпване на неблагоприятни последици, които могат да бъдат квалифицирани като значителни или трудно поправими вреди, вписващи се в хипотезата на чл. 166, ал. 2 АПК. Изложените съображения, с които е аргументирано искането, касаят изцяло законосъобразността на самата заповед за прекратяване на наемните правоотношения и са неотнесими към предпоставките по чл. 166, ал. 2 АПК.

В производството по спиране на изпълнението не се извършва преценка за вероятна незаконосъобразност на обжалвания акт.

Доколкото в случая от страна на жалбоподателя не са изложени обосновани твърдения и не са представени доказателства за възможността от изпълнение на административния акт за него да настъпят значителни или трудно поправими вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК, настоящият съдебен състав приема, че не са налице основания за спиране на допуснатото по силата на закона изпълнение на Заповед № РД-58-5/21.04.2011г. на кмета на Столична община - район "М.", съответно направеното в тази насока искане с жалбата да се отхвърли.

Отделно и независимо от изложеното по-горе за пълнота следва да се посочи, че жалбоподателят е в трудоспособна възраст, като не се твърди и няма данни да е във влошено здравословно или финансово състояние. Съобразявайки, че се касае за жилище, съдът сочи най-сетне и това, че заповедта по чл. 46 ЗОС не може да накърни пряко и непосредствено правото на личен и семеен живот на искателя, тъй като процесната заповед не разпорежда изземването на общинското жилище.

С оглед наличието на редовна и допустима жалба, АССГ, II о., 72 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл. 166, ал. 2 АПК във вр. с чл. 46, ал. 5 ЗОС искането на Я. М. Я. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РД-58-5/21.04.2011г. на кмета на Столична община - район "М."

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 06.07.2026г. от 15.00 часа, за което да се призват страните:

Жалбоподател: Я. М. Я., чрез пълномощника адв. А. Т. – САК;

Ответник: кмета на Столична община - район "М".

УКАЗВА на ответника, че съгласно чл. 163, ал. 2 АПК в 14-дневен срок от получаване на настоящото определение може да представи писмен отговор на жалбата и приложи доказателства към него, с препис за връчване на жалбоподателя.

УКАЗВА на ответника, че на основание чл. 170, ал. 1 АПК носи доказателствена тежест за установяване на фактическите основания за издаване на оспорената заповед и спазването на законовите изисквания за това.

УКАЗВА на жалбоподателя, че на основание чл. 154, ал. 1 ГПК вр. чл. 144 АПК носи доказателствена тежест за установяването на фактите, на които основава своите искания или възражения с жалбата до съда.

ДОПУСКА събирането на писмените доказателства, съдържащи се в изпратената административна преписка, като ДАВА възможност на жалбоподателя в 7-дневен срок да изрази становището си по тях.

Определението в частта му по чл. 166, ал. 2 АПК може да бъде оспорено в 7-дневен срок пред Върховния административен съд. В останалата му част определението не подлежи на оспорване.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: